

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztálvozás

355 (064)

Szerző:

Hely

023

Cím:

Készül a pesti csatátér.

Idő

" 1915 "

Forrás:

Pesti napló

Személy

Bp.

1915 VII. 31.

Helyszám

(Helv)

(Idő)

(Köt

v. füz.) (Oldal)

Készül a pesti csatátér

Érdekes kiállítás a Pasaréten

A főváros határán, hegykoszoruzta vidéken bosnyák katonák gyors kezei harcteret varázsolnak a békés mezőre. Lövészárkokat ásnak, biztosítékot készítenek, vízhatlan ponyvával vonják be a sátrakat és mindezt oly boszorkányos ügyességgel, mintha az orosz gőzhenger siettetné a munkát, pedig ők tudják legjobban (hiszen részük volt a tengely visszafordításában), hogy nem dübörög a közelben.

A katonák azonban itt is éppen úgy dolgoznak, amint a harctéren megszokták, ezért is választott a Vörös Kereszt Egyesület (ez fogja bemutatni jótékonycélra a csatátér másolatát) olyan embereket a munkára, akik puskaropogás, ágyútűz, srappell és gránátés közben már elég gyakorlatot szereztek.

A Pasarét legszebb helyén, a *Julia*-uton a pasztalhatjuk a katonák ügyességét, amint a földet lapátolják, tetőt vernek a földbe vájt házikóra ablakot illesztnek a deszkaramába. Az egész milieú (földhányások, szanitéc-kocsik, serény katonák, elhagyott lószerszámok stb.) olyan, hogy ha a mellettünk elrobogó villamosban nem látnánk a fehérruhás leányokat, ujjal mutogató gyerekeket, egy kis fantáziával akár azt képzelhetnők, hogy valahol Tirolban készülünk az ellenség fogadására.

A munkára egy hadnagy ügyel fel. Persze ő sem a Pasaréten tanulta a háborusdít. Hosszu ideig tartózkodott különböző frontjainkon és bátorságáért nagy és kis ezüst vitézségi éremmel tün-

sték ki. A háború kitörése óta magyar bakáitól megtanulta nyelvünket és most — kissé németes kiejtéssel ugyan — magyarul mondja:

— Nagyon gyönyörű lesz.

Az aránylag nem nagy területen kissé szorosan vannak ugyan egymás mellett a csatátér látványosságai, de ez egyáltalában nem hiba, hiszen a cél — igen helyesen — az, hogy minél több olyan dolgot mutassanak be a közönségnek, amit eddig csak hallomásból vagy képekről ismert.

Kivülről sűrű drótsövénny veszi körül a csatátér, belül pedig lövészárkok húzódnak, amelyekben érdekesen szemléltetik, hogy katonáink miként tászik napról-napra kényelmesebbé a lakásukat. A katonák azonban nemcsak az egyszerű lövészárkok készítéséhez értenek, hanem a „paloták“ építésének is mesterei. Itt is vájtak a föld alá egy előkelő lakást szobákkal, poétikus kilátással bíró ablakokkal és a „legmodernebb“ kényelemmel berendezve.

Az ágyuk se hiányoznak, képviselve van mindenféle kaliberű. Ezeket, hogy az ellenség észre ne vegye, mély gödrökben rejtették el. A közkedvelt „óriás ágyu“-t pedig különösen féltik, ezért a természetességét bámulatos ügyességgel utánozva, száraz galyakkal is eltakarták.

A mostani gyakran változó időjárás dolgozó katonáinkat sokszor zivatarral lepi meg. Ez azonban nem zavarja őket; könnyen kifognak rajta. Beugranak a fedett lövészárkokba és akkor nem jöhet olyan hatalmas égi háború, amely innen ki-mo-shatná őket, mert az esővizet levezető árkokról is gondoskodtak.

Részletesebben most nem számolhatunk be mindenről, ami a budapesti csatátéren bemutatásra kerül, hiszen a munka még javában folyik. Azt azonban már most megállapíthatjuk, hogy hiven mintázták a valóságos harcmezőkről; a vezetőségnek (a tervezésért *Belánszky* századost illeti a dicséret) mindenre kiterjedt a figyelme. Az egyik legszebb, legzöldebb sarokban még temetőt is készítettek, ugyanolyan egyszerű fakeresztekkel, disztelen sirdombokkal, mint amilyenekben elesett hőseink messzi idegenben nyugszanak. A pesti közönség hihetőleg sűrűn fogja látogatni a kiállítást, mert itt a jótékony célra áldozott fillérekért érdekes ellenszolgáltatást is kap.